

ВОЛОШКО Наталія Миколаївна

Випускниця
економічного факультету (1978)

Начальник відділу
підбору і навчання персоналу АППБ «АВАЛЬ»

Член НСПУ.
Лауреат міжнародної літературної премії
ім. І. Кошелівця

Народилася на півдні України, у серці миколаївських степів — Новій Одесі, де надбережжям Бугу сива ковила займається вогнищем циганських спідниць, а тисячолітні кам'яні баби ревно оберігають таїну курганів і з мовчазного смутку випрадають правічні пісні...

А навчалася в південній перлині — у місті Одесі, місті-легенді, місті-загадці, Місті міст... Закінчила економічний факультет Одеського сільськогосподарського інституту (1978) за спеціальністю «Економіка та організація сільського господарства та (пізніше, 1999 р.) Міжнародну кадрову академію (Київ) за спеціальністю «Управління трудовими ресурсами».

Нам неймовірно пощастило з викладачами! Часто згадую Е. Б. Лейбмана, який пояснював теорію математики через призму метафор і образів, Л. Ш. Кожухову, яка цікавила прикладами і неординарними поясненнями зробила свій предмет — економічну статистику — одним із найулюбленіших, одним із обраних... Пам'ятаю чудові лекції В. Г. Абрамовича — за ним буквально треба було записувати крилаті й мудрі вирази! Часто згадую лекції з філософії К. Осташова, на кожен філософський закон у нього були життєві приклади, подобалося розв'язувати логічні завдання... Чекала з нетерпінням практичних занять з англійської — М. А. Рубінштейн умів зробити їх цікавими, в буквальному сенсі — озвученими... Незабутніми були й лекції Молдавського — Людини-легенди, а особистість викладача не могла не вражати! Це був приклад для нас, молодих, у всьому... Найкращими словами подяки згадую Є. В. Несвященка, А. В. Тимчуренка, Р. Г. Ведишеву, М. А. Гострика, Б. В. Вовчка... Кожен із них — не лише неперевершений знавець своєї справи, але і яскрава особистість, які нам віддавали не лише знання і вміння, а й душу і серце... Вони були для нас не стільки викладачами, як старшими друзями, колегами, наставниками. І сьогодні, гортаючи дорогий серцю альбом фотографій студентських років, щораз із превеликою вдячністю згадую кожного педагога, їх напутні слова на порозі нашої професійної діяльності і охоплює безмежна радість і гордість від того, що доля подарувала щастя навчатися в одному з кращих вузів України!

У нас було яскраве і захоплююче студентське життя! В інституті була гарно розвинена самодіяльність — студенти різних факультетів брали участь у КВК, створювали репризи і програвали сценки зі студентського буття, у нас був свій ВІА (як гарно співали Йозеф Жупан і Арпад Возарі — природжені солісти!). Пам'ятаю нашу першу поїздку в Біляєвку, з цілою низкою романтичних пригод, які певним чином загартували нас і здружили ще більше! Чи можна забути найсмачнішу кашу, приправлену разом на вогнищі, приправлену димом і сутінками... А наші дружні походи в Оперний театр і в Будинок офіцерів — в останньому ми раділи виступам Р. Карцева і В. Льченка, на той час нових талановитих акторів. Пам'ятаю підготовку до славнозвісних Гуморин, а потім висвітлення події у нашій вузівській газеті. «Аж ген, ідуть ОСГПйці...» — так писали про колону інституту серед студентства інших вишів. Подорож до Львова... Пізніше, за підсумками успішного навчання, наша група була нагороджена поїздкою до Москви. Ми потоваришували зі студентами «Тімірязевки». Яка то була щаслива пора!

А наші перші закоханості... Перші весілля... Перші сім'ї...

Після закінчення вузу працювала в Міністерстві статистики УРСР, в управлінні макроекономічних показників, в АППБ «АВАЛЬ» (пізніше — ВАТ «Райффайзен Банк «Аваль»), менеджером із підбору персоналу, далі — начальником відділу підбору і навчання персоналу.

Автор поетичних збірок «Жінка, яка в мені», Три крапки», «Мости над безоднею часу...».

Друкувалася в часописах «Дзвін», «Вир», «Жінка», «Соборність», в газетах «Літературна Україна», «Українська літературна газета» та ін.

Член НСПУ. Лауреат міжнародної літературної премії ім. І. Кошелівця.

Всім, чого досягла, завдячую викладачам вузу і шкільним педагогам, а насамперед — своїм батькам, своїм першим учителям — Дорошенку Миколі Яковичу і Дорошенко Лесі Петрівні.

Проживаю в м. Києві. Маю трьох дітей і п'ятеро внуків.